

SATHY Uutiset

SATHY Uutiset on Suomen amerikkalaisperäisten työkoirarotujen harrastajayhdistys ry:n virallinen äänitorvi.

2002 numero 5/2002 6,50 €

SATHY Expo 2002: Vuoden paras koiratapahtuma!

© 2002 by SATHY ry

**Juuri SINUT ja TYÖKOIRASI
halutaan SATHY Expoon!**

**Kaikki mukaan
SATHY Expoon!**

Nyt on jälleen se aika vuodesta, jolloin jokainen SATHY koiran omistaja ja näistä koirista kiinnostunut ryhtyy valmistautumaan henkisesti vuoden suurinta ja tärkeintä koiratapahtumaa varten: SATHY Expo 2002 pidetään sunnuntaina 22.9 kello 10-15 Etelä-Suomessa, Espoossa, Espoonlahden Soukan kartanossa. Paikalle rynnistää tänä vuonna enemmän koiria ja ihmisiä kuin koskaan aikaisemmin, onhan kyseessä nyt ensimmäistä kertaa Pohjoismaiden mestaruuskisat taakanvedossa, voimavedossa sekä tuholais-torjunnassa! Koiria on ollut aikaa treenata näitä lajeja var-

ten jo vuoden verran ja nyt on tullut aika katsoa kuka on kuka. Ruotsin, Norjan, Venäjän ja Baltian maiden koirat havittelevat mestaruutta kaikissa em. lajeissa, joten meidän suomalaisten on nyt näytettävä taitomme! Katso tämän lehden mukana tulevasta liitteestä tarkat ohjeet ja neuvot SATHY Expoa varten ja muista ilmoittaa koirasi kaikkiin kilpailuihin ennakoita! SATHY ry:n jäsenenä saat tietenkin tämän lehden mukana arvostelin, joka oikeuttaa Sinulle ja koirallesi sisäänkäynnin SATHY Expoon ilmaiseksi! Vielä ehdit osallistua mukaan myös avustajaksi ja päästä aitiopaikalle seuraamaan Suomen työkoirien kerman mestaruustason kamppailua. Avustajille luvassa muhkeat edut, lisää asiasta SATHY Expo erikoisliitteessä. Tervetuloa mukaan kaikki, kilpailijat, avustajat ja yleisö!

Asiaa lehdestä

Tässä lehdessä käsitellään paitsi tulevaa SATHY Expoa, niin erittäin paljon vanhaenglanninbulldoggeja. Luvassa on siis lupaamme tuhti OLDE-

paketti! OLDE asiaa on luvassa muutaman sivun verran, alkaen s.6, ja kehoitamme ihmisiä pitämään silmät tarkkana syyskuussa: katujen varsille ja sanomalehtiin ilmestyy Suomen kuuluisin vanhaenglanninbulldoggi, Tankki! Kyseessä on uuden Muhkäsämpylän mainoskampanja johon Tankki etuoikeutetusti valittiin edustamaan muhkeutta ja suurta kokoa. Lisäksi tässä lehdessä kerrotaan uusista hienoista pitbulleista, Nekku akt:n kuuluisia sekä paljon muuta. Erikoisreportaasi sivuilla 4-5 kertoo SATHY:n kisapäivästä 4.8, jossa oli jälleen jaossa Ranking-pisteitä ja hienoja palkintoja. Lisäksi lehdessä on Margot Carterin haastattelu osa 2, sekä mukana tietenkin super-suositun palsta: Pittimuorin tarinat alkaen s. 10.

Vielä NABA rekisteröinnistä

Suomen amerikanbulldoggit on nyt muutamaa poikkeusta lukuunottamatta rekisteröity NABA:aan (National American Bulldog Association).

Tule SATHY Expoon 22.9 ja kahmaise koirallesi osa hienoista pokaaleista!

Muutamissa papereissa oli pieniä kirjoitusvirheitä tms. ja ne on nyt lähetetty NABA:aan takaisin korjauksia varten. Odottelemme korjattuja papereita takaisin Suomeen tämän vuoden loppupuolella. Itse amerikanbulldoggeista tulee seuraavaan lehteen erittäin paljon asiaa, mutta kerrottakoon jo nyt sen verran, että Suomen ENSIMMÄINEN, oikea, NABA rekisteröity abpentue on luvassa keväällä 2003! Lisää tietoa ensi lehdessä.

Suomen amerikkalaisperäisten työkoirarotujen harrastajayhdistys ry. ajaa niiden koiraharrastajien asiaa, joiden mielenkiinnon kohteena ovat puhdasrotuiset ja rekisteröidyt amerikanbulldoggit, amerikankäpiöterrierit, amerikanpitbullterrierit, vanhaenglanninbulldoggit ja monet muut työkoirarodut.

Yhdistyksestämme saa paljon hyvää tietoa myös monista muista ei-FCI-koiraroduista.

Jäseneksi voi liittyä ottamalla yhteyttä

yhdistyksen toimihenkilöihin ja kertomalla yhteystiedot. Jäseniltä peritään vuosittainen jäsenmaksu, erillistä liittymismaksua ei ole.

Yhdistyksen toimintaan on helppo osallistua. Ainoa mitä tarvitaan on aktiivisuus - kanna kortesi keköön. Tekemistä riittää yhdistyksen toiminnassa, roduista tiedottamisessa ja yhteyksien ylläpitämisessä - ota epäroimättä yhteyttä.

Oletko muuttamassa?

Jos yhteystietosi ovat muuttumassa tai

tuntuu siltä, että postisi tulee väärään osoitteeseen, niin ilmoita meille uusi osoitteesi.

Onko kerrottavaa?

Jos on kivaa tai vähemmän kivaa kerrottavaa niin siitä kannattaa kertoa myös muille yhdistyksen jäsenille. On tärkeää jakaa kokemuksia omasta lemmikistä, voi olla, että jotakuta askarruttaa juuri samat asiat.

Lyhyitä uutisia

Terveisiä Minnesotasta

Terveisiä SATHY:lle Minnesotasta, USA:sta! Texx (kuvissa isompi akt) on syntynyt 25.5.2001 ja Hugo (kuvissa pienempi akt) on syntynyt 5.6.2002. Pojat majailevat samassa perheessä ja pyydystävät pihan hiiret yhtä säpäkästi! Kun amerikankääpiöterrieri Hugo ottaa nokoset, seuraa Texx silmä kovana, että pikkuinen saa levätä rauhassa.

Terveisiä Washingtonista

“Hei, olen Glen Bui ja työskentelen Washington Animal Foundationissa (<http://members.tipod.com/waf/index.htm>). Herra Frank Roccaa kertoi minulle, että SATHY on kerännyt koirien purematilastoja. Taistelemme koirarotukohtaisia lakeja vastaan ja vuoden 2002 alussa meidän ansiostamme luovuttiin lakiesityksestä, jossa meinattiin estää amerikanpitbullterriereiden käyttö sotilaskoirina. FT. Lewis Washington on ensimmäinen sotilastukikohta joka on ottanut pitbullit sotilaskäyt-

töön lain eston jälkeen. Tällä hetkellä käymme korkeimmasa oikeudessa oikeudenkäyntiä sen puolesta, että Alabamassa saisi olla jälleen pitbulleja. Autamme herra Roccaa ja muita Ohiossa taistelemaan koirarotukohtaisia lakeja vastaan. Voisitteko auttaa meitä ja näin aluksi lähettää meille purematilastoja. Terveisiä SATHY:lle!

Glen Bui
WAF”

Uusia koiria

Suomeen saapui naapurimaastamme Ruotsista elokuun lopussa erittäin hieno urospitbulli. Linjana on CH Chinaman. Koira tukee Suomen upeata pitbullikantaa ja sille on varattuna jo kolme astutusta. Koira on rekisteröity ADBA:ssa.

CH Chinaman uros on 1,5 vuotias

Suomeen on syntynyt ENSIMMÄINEN oikea, ADBA rekisteröity amerikanpitbullterrieripentue! Pentue on tarkoin harkittu kahden superlinjan risteytys, linjoina Six Bits ja Nigerino. Pentuja syntyi kaksi kappaletta, uros ja narttu, ja molemmat on myyty ulkomaille jo moneen kertaan. Pennut ovat erinomaisen hienoja ja terveistä vanhemmista. Pennut on rekisteröity

ADBA:ssa (American Dog Breeders Association), kuten molemmat vanhempansakin. Onnea uudelle perheelle!

Suomen ensimmäinen oikea, rekisteröity pitbullpentue. Näitä pentuja olemme kaivanneet ja odotaneet!

Chopper 5.2.1997 Alabama, USA – 14.7.2002 Joensuu

Suru-uutinen saapui SATHY:n tietoisuuteen heinäkuun lopussa: Chopper amerikanpitbullterrieri on kuollut. USA:sta Suomeen linjan risteytys, linjoina Six Bits ja Nigerino. Pentuja syntyi kaksi kappaletta, uros ja narttu, ja molemmat on myyty ulkomaille jo moneen kertaan. Pennut ovat erinomaisen hienoja ja terveistä vanhemmista. Pennut on rekisteröity

Terveisiä Venäjältä!

“Hei SATHY:n porukat! Tässä amerikanbulldoggini Dixie ja Hugo, jotka osallistuvat SATHY Expoon syyskuussa! Olemme harjoitelleet taakanvetoa ja voimavetoa tosi ahkerasti ja aiomme voittaa ainakin yhden pokaalin. Koirani ovat tosi hyvässä kunnossa ja kuin aidot amerikanbulldoggit: valmiina kisaamaan palkinnoista.

Terveisiä vaan täältä Venäjältä, Expossa tavataan.”

Venäläiset amerikanbulldoggit Dixie (vas.) ja Hugo saattavat kahmaista SATHY Expossa useamman pokaalin!

www.koirat.com

Koira-aiheinen portaali, www.koirat.com, on kirjoittanut artikkelin amerikkalaisperäisistä työkoiraroduista, SATHY:n omiin artikkeleihin perustuen. Sivuilta löytyy kaikenlaista muutakin kivaa ja hyödyllistä tietoa.

Maahantuonti helpottunut

Ekinokokkoosia koskevat vaatimukset muuttuivat kesällä. Aikaisemmin lääkitys oli annettava noin vuorokautta ennen maahantuontia mutta nyt riittää kun se on annettu enintään 30 päivää ennen koiran saapumista Suomeen. Koiran mukana on lääkityksestä oltava päivätty, eläinlääkärin antama todistus, josta ilmenee että on annettu asianmukainen annos pratsikvaniteelia sisältävää asianomaiselle eläinlajille hyväksyttyä lääketä ekinokokkoosia aiheuttavia heisimatoja vastaan. Todistuksesta on ilmeistä myös lääkkeen nimi, annostus ja antotapa. Koiralta ei vaadita lääkitystä, jos se tuodaan suoraan Ruotsista, Yhdistyneistä Kuningaskunnista, Irlannista tai Norjasta muualta kuin Huippuvuorilta, taikka jos eläin tuodaan Suomeen 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on viety pois Suomesta. Lisää tietoa sivuilla www.mmm.fi

Varokaa lasia!

Amerikanbulldogginomistaja soitti SATHY:lle ja kertoi tapauksesta, joka käy varoittavasta esimerkistä kaikille koiranomistajille.

Omistaja oli koiransa kanssa viettämässä kesäpäivää tulla järvenrannalla. Koira ilakoi vedessä ja uiskenteli ees'taas – oikea vesipeto!

Oli kotiinlähden aika ja koira kahlasi ylös vedestä. Rantaan oli matkaa vielä viitisen metriä kun amerikanbulldoggi päästi vienon äänähdyksen ja alkoi ontua. Omistaja ihmetteli mitä oli sattunut ja huomasi tyynen veden värjäytyvän verestä. Koira ontui omin voimin rantaan saakka ja kun kypälää päästiin tutkimaan niin selvisi vamman suuruus. Veden pohjassa ollut

lasi oli leikannut kypälän varpaiden välistä aina anturaan saakka! Jopa polkuantura oli halki! Auto oli pahaksi onneksi pysäköity yli kilometrin päähän uintipaikasta eikä isoa bulldoggia voisi kantaa tuollaista matkaa.

Onnea matkassa

Onni onnettomuudessa oli, että tuttu soitti juuri silloin tulewansa myös rannalle. Puhelimitse sovittiin, että tämä ajaisi rantaan asti ja koira saataisiin siten nopeasti ensiapuun. Kypälän verenvuotoa tyrehdytettiin pyyhkeillä, jotka eivät tuntuneet riittävän verenvuodon estämiseksi.

Ongelmat eivät loppuneet paikallisessa pieneläinclinikan päivystyksessä – paikalla oli jonoa ja kypäläpotilas joutui odottamaan vuoroansa lähes tunnin tapauksen kiireellisyydestä huolimatta. Tällainen vetkuttelu kysyy malttia ja hermoja omistajalta!

Lopulta toimenpidehuoneessa koira nukutettiin ja jalan haava ommeltiin. Ompeleluun kului aikaa yhteensä kaksi tuntia ja 19 tikkiä! Omistajan lompakko puolestaan laihtui 90 euron verran ja vielä runsaat 30 euroa lääkkeisiin.

Amerikanbulldoggi selvisi loppujen lopuksi hyvin, koira on ollut mukana taakanvedossa jo kesäkuun aikana!

Opiksi ja hyödyksi

Koiran kanssa on kiva ulkoilla ja kesällä uintireissut kuuluvat monen koiran hauskuuksiin. Onnettomuuksia ei aina voi estää mutta riskejä voi yrittää minimoida.

- tarkkaile uintipaikkaa vaikka se olisi tuttu
- varo rikottuja pulloja ja lasinsirpaleita, ne voivat olla yllättävän vaarallisia
- jonkinlainen ensiapulauku, sidetarpeita, ellei mukana niin autossa
- selvitä etukäteen minne mentävä jos jotakin sattuu.

Koirametsä

Mikä on Koirametsä?

Tämä noin 50 hehtaarin metsäalue Sipoossa on Helsingin kaupungin omistuksessa. Koirametsä on tarkoitettu koirien ulkoiluttamiseen ja kouluttamiseen. Moninkertaisesti keskivertoa koira-aitausta suurempi Koirametsä on mukavan väljä temmelyspaikka koirille ja niiden ulkoiluttajille. Koirametsä ei ole aidattu, mutta se rajautuu selvästi havaittaviin tiehen, puroon, sähkölinjaan ja niittyihin.

Tässä pari pakollista ohjetta Koirametsään lähteville:

Koirasta ei saa aiheutua häiriötä luonnonvaraisille eläimille. Viittä kuukautta vanhempi koira on metsästyslain mukaan oltava kytkettynä tai välittömästi kytkettävissä 1.3.-19.8. välisenä aikana.

Yhteydet

HPY:n karttalehti sivu 69, ruutu 85/02.

Koirametsään pääsee joko omalla autolla tai useilla linja-autovuoroilla joiden aikataulut voi tarkistaa esim. Matkahuolosta.

Koira Helsingissä -esite ilmestynyt

Koiranomistajia hemmotellaan nyt tietopakettilla kun jakeluun on ilmestynyt uunituore Koira Helsingissä -esite. Tavanomaiset koirakuriin liittyvät ohjeet ja määräykset ovat sisällön vakiotavaraa. Koirien kiinnipitämisen tärkeydestä yleisellä alueella sekä kakkojen keräämisvelvollisuudesta huomautetaan koirantaluttajia.

Koiran matkustamisesta eri liikennevälineissä kerrotaan uuden esitteen sivuilla. Esim. Finnairin lennoilla sallitaan elopainoltaan alle kahdeksan

kilon koiran oleskelu omistajan kanssa matkustamon puolella. Liikennelaitoksen busseissa saavat lemmikit matkustaa ilmaiseksi.

Uimarannat eivät ole koiria varten, paitsi koirien uimarannat. Sellaiset ylellisyydet löytyvät Tervasaaresta, Rajasaaresta, Lauttasaaresta ja Herttoniemen Tuorinniemestä. Vapaata telmimistä voi koiran kanssa harrastaa 83:ssa koiraitauksessa. Joissakin aituksissa on erilliset alueet isoille ja pienille koirille.

Jos koirasi sairastuu, löytyy esitteestä tarpeelliset puhelinnumerot, joista löytyy hoitoapua vaikka ympäri vuorokauden.

Ja entäpä Helsingin suosittimmat koirarodut? Kärkeä pitää saksanpaimenkoira 1223:lla yksilöllä. Toisena on kultainen noutaja, joita asuu Stadissa 709. Kolmanneksi yleisin koirarotu on rottweiler, 575 yksilöä.

Koira Helsingissä -esitteen on julkaissut rakennusviraston viherosasto. Suomenkielisen

version painosmäärä on 30 000 ja ruotsinkielisen 1 000. Helsingiläiset noin 20 000 koiranomistajaa tulevat saamaan esitteen postitse koiraveromaksulapun yhteydessä. Muut kiinnostuneet voivat noutaa esitteen esim. Jugendsalista tai rakennusviraston Info-tilasta, Kasarmikatku 21.

Kisapäivillä kisailtiin

SATHY Buffet ja SHOP SATHY kiinnostivat Kisapäiväläisiä erityisen paljon.

Sunnuntaina 4.8 pidettiin SATHY:n kisapäivä, jossa Suomen parhaat työkoirat kisailivat taakanvedossa, voimavedossa ja tuholaistorjunnassa. Sää helli osanottajia paahtavalla helteellä, joka pisti kestävyuden koetukselle. Koko päivän kuumana porotanut aurinko kirvoitti hien pintaan koirille ja omistajille. Varsinkin taakanvedossa helle verotti tuloksia. Ranking-pisteille pääsivätkin vain kovimmassa kisakunnossa olleet koirat ja ranking-pisteitä jaettiin tuttuun tapaan sijoituksen mukaan. Mukavaa riitti ja paikalle mukaan tullut reilu osanottajajoukko pääsi nauttimaan sään lisäksi hienoista koirista ja mukavista ihmisistä.

Taakanvetoa

Kisapäivillä huomattiin ensimmäistä kertaa todella se, että jos oikeaa tekniikkaa ei löydy, on taakanvedossa turha havitella kärkisijoja. Tästä ei pidä tietenkään lannistua, vaan treenata koiran kanssa omalla ajalla entistä paremmin ja tehokkaammin. Kisapäivillä taakanvedon painot olivat jo niin monta sataa kiloa, että pelkällä nykivällä tyyllillä ei enää pötkitä pitkälle. Ensimmäistä kertaa saatiin kunnollisia tuloksia taakanvedossa myös piskuisille amerikankääpiöterriereille. Hurjimmat pari kiloiset minityökoirat vetivät lähes 100 kiloa taakkaa! Taakanvetolisenssejä

jaettiin Kisapäivillä tusinan verran. Omansa saivat useat pitbullit, amerikanbulldoggit ja amerikankääpiöterrierit.

Voimavetoa

Kuumassa Kisapäivien säässä voimaveto oli enemmän omiaan koirille, sillä parhaimmassa tapauksessa riitti, kun pysyi paikoillaan, niin vastustaja uupui helteeseen! Moni omistaja on huomannut voimavedon helppouden ja siksi siihen onkin niin helppo osallistua. Kotona tätä lajia on helppo treenata ja tekniikka on paljon helpompi oppia kuin taakanvedossa. Voimavedossa jaettiin hienot makkarapalkinnot luokkien mukaan, kuten

taakanvedossakin.

Tuholaistorjuntaa

Amerikankääpiöterriereiden omassa lajissa, tuholaistorjunnassa, saatiin aikaan hienoja tuloksia. Uudet tulokkaat Nicky ja Nekku pärjäivät tässä lajissa mainiosti! Tätä lajia on erittäin helppo treenata kotona, eikun minivalehiiri narun päähän ja koiran kanssa leikkimään! Leikkihiiriä saa ostaa esim. Tarjoustalosta. Onpa moni akt:n omistaja treenannut koiransa kanssa kesän aikana mökillä oikeiden hiirienkin kanssa, ja siihenhän amerikankääpiöterrieri on jalostettukin!

Amerikankääpiöterrierit pärjäivät taakanvedossa suhteessa isoja koiria paremmin.

Pickupin lavalla oli hyvä ottaa aurinkoa ja katsella tapahtumia.

KISAPÄIVÄTULOKSET TAAKANVETO

TAAKANVETO, ALLE 5 kg

Sija	Koiran nimi	Koiran paino	Taakka	Aika
1.	ELLI	3,5 kg	68 kg	41
2.	NICKY	3,0 kg	68 kg	-

TAAKANVETO, 5 - 29 kg

Sija	Koiran nimi	Koiran paino	Taakka	Aika
1.	BOOGIE	25 kg	368 kg	9
2.	DECEMBER	25 kg	368 kg	13
3.	HELLU	16 kg	318 kg	9
4.	PENNY	20 kg	268 kg	12
5.	RODI	24 kg	168 kg	-

TAAKANVETO, yli 29 kg

Sija	Koiran nimi	Koiran paino	Taakka	Aika
1.	HERTTA	30 kg	268 kg	14
2.	IRE	30 kg	268 kg	18
3.	DAYAH	30 kg	218 kg	6
4.	VÄINÖ	36 kg	218 kg	14
5.	BUMBA	37 kg	218 kg	32
6.	BAO	44 kg	418 kg	-

KISAPÄIVÄTULOKSET TUHOLAISTORJUNTA

Sija	Koiran nimi	Aika
1.	BENJAMIN	3,81
2.	NEKKU	5,41
3.	ELLI	10,00
3.	NICKY	10,00

KISAPÄIVÄTULOKSET VOIMAVETO

VOIMAVETO, A-PAINOLUOKKA
Voittaja: ELLI

VOIMAVETO, B-PAINOLUOKKA
Voittaja: PENNY

VOIMAVETO, C-PAINOLUOKKA
Voittaja: BUMBA

Tämäkin pitbulli tuli Kisapäiville kannustamaan kotijoukkoja ja osallistumaan taakanvetoon ja voimavetoon.

Taakanvedossa koirat olivat kovilla: helle oli hurja ja hiekka pölyysi. Kisassa pärjäisivätkin vain kovimmat karjut ja kimmat.

Voimaveto on noussut suosioon arvaamattomaan, onhan sen harjoittelu kotioloissa helppoa.

Kisapäivillä suoritettiin tusinan verran uusia taakanvetolisenssejä, joka on ehdoton edellytys SATHY Expossa taakanvetoon osallistumiselle.

Kisapäiville pukeudutaan asianmukaisesti kuten kaikkiin SATHY tapahtumiin!

Vanhaenglanninbulldoggin historiaa ja nykypäivää

VEB-rodun alku

Vanhaenglanninbulldoggin esitteli suurelle yleisölle herra David Leavitt 1970 -luvun alussa. Kyseessä oli reilun kymmenen vuoden tiukalla linjajalostuksella aikaansaatu uusi työkoirarotu, joka vastasi sitä englanninbulldoggia sellaisena kuin se oli ollut ennen näyttelytoimintaa. Jos olet todella kiinnostunut vanhaenglanninbulldoggista, lue huolella Carl Semencin kirja "The World of Fighting Dogs", ilmestynyt vuonna 1984. Hyvää pohjatietoa saat myös siten, jos löydät käsiisi Stodghill's Animal Research Magazinen nro 48 vuodelta 1977, jossa Leavitt esittelee vanhaenglanninbulldoggin rotumääritelmän. Leavitt kertoo VEB-rodun muodostuneen neljästä eri koirarodusta: 1/2 englanninbulldoggista, 1/6 amerikanpitbullterrieristä, 1/6 amerikanbulldoggista ja 1/6 bullmastiffista. Näistä roduista Leavitt etsi käsiinsä parhaat, terveet yksilöt ja aloitti määrätietoisin linjajalostuksen.

Donna vanhaenglanninbulldogginarttu on Suomen VEB-koirien nuorimmasta päästä. Donnan pentuja voi kysellä SATHY ry:n kautta vuoden 2003 puolella tai vieraille Internet-osoitteessa www.olderanch.com

Leavittin päämäärä

"The Mini-Atlas of Dog Breeds" -kirjassa vuodelta 1990 herrat Andrew De Prisco ja James B. Johnson kertovat seuraavaa:

"Herra David Leavitt oli kyllästynyt englanninbulldoggin hengitystiesairauksiin ja toivottaman surkeaan, ulkomuotoon perustuvaan jalostukseen. Hän ryhtyi suureen ja haastavaan projektiin tehdä uudelleen tämä hieno koirarotu ilman näyttelyjalostuksen mukanaan tuomia kiroja. Alkuperäisen englanninbulldoggin atleetisuus ja hurja ulkomuoto kiehtoivat Leavittia, eikä nykypäivän englanninbulldoggi enää vastannut tätä kuvaa. Leavittin onnistui luoda uudelleen tämä 1800 -luvulta peräisin oleva hieno koirarotu, joka pelkällä ulkomuodollaan pelästyttää kotiin luvatta tunkeutuvat vieraat."

Rotumääritelmä

Olde English Bulldogge, eli vanhaenglanninbulldoggi, on uudelleen henkiin herätetty 1800-1900 luvun vaihteen

Tankki vanhaenglanninbulldoggi on Suomen ensimmäinen VEB-koira. Tankki on huomiota herättävän upea ja seuraavan kerran Tankkia voi ihaillla syyskuussa käyntiin pyörähtävässä Muhku -sämpyläkampanjassa. Muhku/Tankki -mainoksia tulee esille ainakin kadun varsille ja isoimpiin lehtiin.

englannin bulldoggi. VEB -koiran rotumääritelmä on tehty vanhojen valokuvien, kirjoitusten ja patsaiden perusteella. Vuonna 1975 David Leavittin perustama Olde English Bulldogge Association, OEBA, on näihin päiviin mennessä rekisteröinyt jo yli 250 vanhaenglanninbulldoggia. Tämän päivän vanhaenglanninbulldoggilla on tasainen vartijaluonne, ei lainkaan hengitystiesairauksia ja erittäin pienissä määrin synnytysongelmia.

Bulldoggien evoluutio

Jo vuonna 1933 ilmestyneessä lehdessä *Our Dogs*, herra R.H. Voss kirjoittaa, että tämän päivän englanninbulldoggia pitäisi viedä runsaasti takaisin alkuperäiseen suuntaan. Alkuperäiset bulldoggit, joita ilmenee kirjoituksissa jo vuonna 50

EKR, oli tehty nimenomaan härkätaisteluihin. Ne olivat pelottomia, atleetisia, upeita koiria ja näistä koirista englanninbulldoggi oli 1900-luvun alussa liian kaukana.

Herra R.H. Voss tiesi jo 1900-luvun alussa, mistä työkoirissa on kysymys. Herra Voss oli tunnettu auktoriteetti koiramaailmassa.

Vanhaenglanninbulldoggia rekisteröivät yhdistykset

Nykyään vanhaenglanninbulldoggia rekisteröidään erittäin monessa yhdistyksessä OEBA:n lisäksi. Näitä ovat:

1. Federation of International Canines
2. Tournament of Champions
3. Federacion Canofila of Puerto Rico
4. International Molosser Fellowship
5. Federacion Canina Dominicana
6. Bahama Kennel Club
7. Continental Dog Club
8. Baltimore Area Rare Breed Association
9. Hudson Valley Rare Breed Club
10. Federation of Rare Breed Association
11. American Rare Breed Association
12. Federacion Canofila Mexico
13. The Rare Breed Kennel Club
14. Animal Research Foundation

Tänä päivänä moni tekee pentuja VEB -koirillaan,

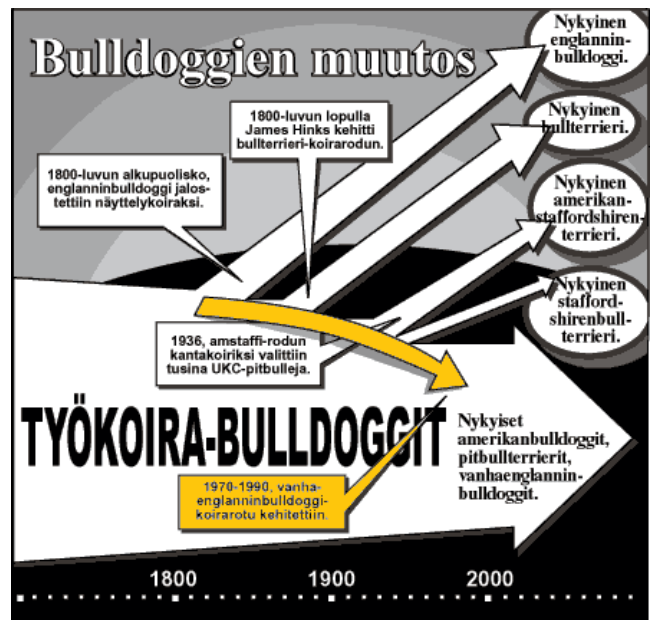
Meku vanhaenglanninbulldoggi on Suomen ensimmäisen VEB-pentueen emä. Meku on reipas, reilu 1-vuotias erinomainen narttu.

mutta ei ole silti takeita siitä, että koirat olisivat aitoja vanhaenglanninbulldoggeja. VEB-rodun saama suuri huomio mediassa ja erilaisissa koiratapahtumissa on johtanut siihen, että rahan perässä juoksevat "kasvattajat" kopsioivat rodun nimen ja myyvät ihmisille jotain aivan muuta. Vinkki ostajalle: jos kasvattajalla ei ole näyttää usean sukupolven sukutaulua ja rekisteröintitodistusta sekä pentueen emästä että isästä, älä hukkaa enää omaa kallisarvoista aikaasi. Kyseessä ei ole aito vanhaenglanninbulldoggipentue. Lisäksi jos näkemäsi VEB-koirat on rekisteröity jossain muussa em. yhdistyksessä kuin American Research Foundationissa (ARF), saatat myös tulla huijatuksi. Kaikki Suomen aidot VEB-koirat on rekisteröity ARF:ssa. Muista, että kaikki ne koirayksilöt, joista vanhaenglanninbulldoggirotu luotiin, oli rekisteröity joko ARF:ssa, United Kennel Clubissa (UKC) tai American Kennel Clubissa (AKC), eli näiden koirien sukupuut ulottuvat kymmenien vuosien päähän. Jos siis olet epävarma, pystyt jäljittämään aidon VEB-koiran sukupuun riittävän kauas taaksepäin.

Lisäksi on muistettava, että vanhaenglanninbulldoggi vielä on harvinainen koirarotu. Yhdysvalloissa näitä koiria on yhteensä alle tuhat ja Euroopassa kanta on yhteensä muutaman kymmenen yksilöä käsittävä.

Bruce vanhaenglanninbulldoggi on muiden Suomen VEB-koirien tapaan rekisteröity ARF:ssa.

Kaavion selitys:

Työkoira-bulldoggit muodostavat rungon ja perustan monelle nykyajan koirarodulle. 1800-luvun alussa tästä suuresta joukosta alkoi erkaantumaan omaksi haarakseen nykyisen näyttelykoirana toimivan englanninbulldoggin esi-isät (kts. kohtaa missä harmaa nuoli alkaa).

Samalla tavalla mutta vähän myöhemmin erkaantuivat omiksi näyttelykoiraroduikseen bullterrierit, amerikanstaffordshiren-terrierit ja staffordshirenbulldoggit.

1970-luvulla alettiin kehittämään nykyistä vanhaenglanninbulldoggia joka rotuna edustaa sitä koiratyyppeä, joka nykyinen englanninbulldoggi oli ennen kuin siitä kehitettiin näyttelykoira (kts. kohtaa missä harmaa nuoli alkaa). Tuloksena on työkoira.

Yleistä tietoa vanhaenglanninbulldoggista

Vanhaenglanninbulldoggin tulisi olla valpas koira, jolla on hyvät mittasuhteet omaava keho. Koiran rakenne tulee olla tanakka, mutta atleettinen. Vanhaenglanninbulldoggin pää on iso ja neliömäinen suhteessa kehoon.

VEBit ovat rauhallisia, mutta suojeluvaistoisia ja pelottomia. Vanhaenglanninbulldoggi on hyvin päättäväinen ja rohkea. Ystävällinen VEB on perheen oiva lemmikki ja pistää kaikkensa peliin

puolustaessaan omistajaansa ja perhettään.

Vanhaenglanninbulldoggi on erittäin ystävällinen ja lempeä perheen tuttavien kohtaan ja VEB on välitön ja lempeä luonteeltaan.

Erityistä huomioitavaa vanhaenglanninbulldoggissa on sen pitkäikäisyys, sillä VEB elää yleensä vähintään yksitoistavuotiaaksi.

OLDE, eli VEB on peloton, mutta ystävällinen työkoira.

Vanhaenglanninbulldoggin jalostuksessa on pidetty erityisen tärkeänä koiran terveyttä. Esimerkiksi perinnöllinen lonkkavika on onnistuttu karsimaan pois koko vanhaenglanninbulldoggikoirarodusta paikallisilla lonkkakuvauksilla ja tiukalla linjajalostuksella. Linjajalostus on kohtuullisen vaikeaa ja varsinkin uudella koirarodulla erinomaisen tärkeää.

Vanhaenglanninbulldoggi sai alkunsa kun haluttiin luoda uusi rotu, joka vastaa mahdollisimman tarkkaan alkuperäistä tervetähteistä ja reipasta englanninbulldoggia.

Suomessa päivänvalon näkee ensimmäinen rekisteröity VEB-pentue keväällä 2003.

Uuden rodun luominen onnistui erinomaisesti ja nyt meillä on vanhaenglanninbulldoggi, joka on oivallinen lemmikki, hyvä vahti ja ennen kaikkea terve työkoira.

VANHAENGLANNINBULLDOGGIN ROTUMÄÄRITELMÄ

alkuperä: Yhdysvallat

ulkonäkö: keskikokoinen koira. Vahvarakenteinen, osoittaa suurta voimaa. Rungon tulisi olla tukeva mutta silti atleettinen. Lyhytkarvainen.

korkeus: uros yli 43 cm, narttu yli 40 cm

paino: uros yli 27 kg, narttu yli 23 kg

pää: suhteessa isokokoinen ja neliömäinen, kohtuullisen poimukas, isot leukalihakset, ylöspäin kaartuva alaleuka. Korvat ruusu- tai puolipystyt, sijainti korkealla ja leveällä.

jalat: etujalat suorat tai lievästi kaartuvat, takajaloissa lihaksikkaat reidet

runko: vanharakenteinen, tukeva

väri: tiikeri, punainen, harmaa tai musta. Tiikeri laikkuja valkoisella pohjalla. Kokovalkoinen. Vaaleanpunainen kirsu ja silmänympärys ovat sallittuja mutta eivät toivottuja. Karvapeite on lyhyt ja myötäinen. Häntä on suora tai päästä kippura.

luonne: ystävällinen mutta peloton ja aina valmiina puolustamaan isäntäänsä ja omaisuutta. Rauhallinen, mutta tuima.

rekisteröinti: Animal Research Foundation (ARF) tai Olde English Bulldogge Association (OEBA).

Uudelleen kehitetty vanhaenglanninbulldoggi on levittänyt suosiotaan tasaisen varmasti nyt kymmenen vuoden ajan. Suomen ensimmäinen vanhaenglanninbulldoggi, eli olde english bulldogge, saapui maahamme onnelliselle omistajalleen vuosituhannen vaihteessa alkuperämaastaan Yhdysvalloista. Vanhaenglanninbulldoggi on kodin peloton vahti ja usein sitä koulutetaankin erinomaisin saavutuksin vartija- ja suojelukoiraksi. Vanhaenglanninbulldoggi on tiiviistä olemuksestaan huolimatta erittäin atleettinen. Hoikka vyötärö, leveä rintakehä – voimaa pursuavat lihakset.

Margo Carterin haastattelu, osa 2

SATHY ry. ylpeänä esittää: maailmankuulun amerikkääpiöterrieri-kasvattaja Margo Carterin henkilöhaastattelu yksinoikeudella SATHY Uutisissa! Carterin Phoenix Rising Kennelin koiria jonotetaan ympäri maailman useita vuosia ja USA:n maineikkaimmat akt-kasvattajat hankkivat Carterilta kantanarttunsa ja -uroksensa. Haastattelu julkaistaan SATHY Uutisissa kahdessa osassa, nyt on vuorossa osa 2:

Kun itse ostat koiran, mikä ratkaisee, luonne, fyysikka, vai mikä?

Jos ostan koiran toiselta kasvattajalta, olen erittäin tarkkana. Koiralla täytyy olla vakaa, hyvä luonne. Sen täytyy täyttää rotumääritelmät ja sillä täytyy olla erinomainen luusto. Sen täytyy myös olla erittäin terve. Tarkastan koirat aina myös taustoiltaan ja keskustelen koirista niiden kasvattajan kanssa. Jos ostan koiran itselleni ja lisään sen jalostusohjelmaani niin sen täytyy olla vähintään yhtä hyvä kuin omat koirani ja sillä täytyy olla ominaisuuksia jotka haluan lisätä omiin linjoihini.

Tiedätkö kuinka monta amerikkääpiöterrieriä on USA:ssa tänä päivänä?

En tosiaan tiedä. En usko niiden olevan kovinkaan harvinaisia, mutta en tiedä tarkkoja lukuja. Suurin osa akt-koirista on kuitenkin kirjoilla UKC:ssa, sillä AKC:ssa se on niin uusi rotu.

Rekisteröitkö omat koirasi mieluummin UKC:ssa vai AKC:ssa?

Mieluummin UKC:ssa, sillä se on työkoirayhdistys. UKC:lla on hyvin paljon tapahtumia ja näyttelyitä, joihin voi osallistua koko perhe. Molemmissa yhdistyksissä on paljon politikointia, mutta UKC:ssa on sitä paljon vähemmän. Kun Sinulla on kysymys tai ongelma, voit soittaa UKC:hen ja he antavat Sinulle heti oikean vastauksen. Kun soitat samassa asiassa AKC:hen, siellä vastaa automaatti ja kun lopulta saat ihmiset langan päähän, saat usein väärän vastauksen.

Lisäksi AKC:n maksut ovat paljon kalliimpia kuin UKC:n. Tässä nyt oli vain muutamia eroavaisuuksia.

Minkälaiset kontaktit Sinulla on UKC:hen ja AKC:hen?

AKC ja UKC eivät ole ”klubeja” tai ”yhdistyksiä”, vaan puhtasrotuisten koirien rekistereitä. Jos työskentelisin jommassakummassa, en pystyisi viemään koiriani heidän tapahtumiinsa. On erikseen olemassa rotukohtaisia yhdistyksiä, kuten National Toy Fox Terrier Association ja Columbia Kennel Club, joissa koirien kasvattajat ja omistajat voivat olla jäseninä. Nämä yhdistykset järjestävät erilaisia tapahtumia ja tiedottavat yleisöä puhtasrotuisista koirista. Kuulun useaan näistä yhdistyksistä.

Mitä neuvoja antaisit henkilölle joka on harkitsemassa amerikkääpiöterrieriä lemmikiksi tai jopa haluaisi kasvattaa niitä?

Opettele rotustandardi ja tutustu rotuun. Älä koskaan pennuta koiraa vain siksi koska se on nätti. Kysy eläinlääkäriltä, kasvattajalta ja rotuyhdistyksistä rodun mahdollisista terveystoimista sairauksista, niin et ylläty pahasti jälkikäteen. Kun ostat koiria, pyydä kasvattajalta kuvia koirista ja niiden sukutauluista. Käy tapahtumissa tutustumassa toisiin koiran omistajiin ja kysy heidän kokemuksiaan rodusta. Vaihda aina samalla yhteystietojasi heidän kanssaan, näin saat hyviä kontakteja tulevaisuutta silmällä pitäen. Kaikista tärkeintä kuitenkin on, että Sinulla on hyvä yleiskäsitys siitä, mitä olet tekemässä, jotta et vain astuta kahta koiraa keskenään ja odota parasta. Mitä tulee amerikkääpiöterrieriin, muista että se on ennen kaikkea TERRIERI. On aivan tietyn tyyppinen ihmislajike, joka rakastaa terriereitä. Terrierit jahtaavat ja metsästävät saalisia joten et voi terrierin omistajana kauhistella tätä tai yrittää kitkeä sitä pois koirasta. Terrierit ovat erittäin älykkäitä ja huomaamattasi ne kouluttavat myös Sinua (minut henkilökohtaisesti on koulutettu erittäin hyvin).

Terrieri on ajoittain hyvin viisas ja oppivainen ja ajoittain valikoivan kuuro. Terrierin koulutus vaatii kärsivällisyyttä. Jos kerrankin jätät rankaisematta sitä jostain pahanteosta, se muista tämän ikuisesti ja yrittää sitä aina uudelleen. Terrierit pystyvät ajattelemaan loogisesti ja ratkaisemaan ongelmia. Tätä on hauska katella.

Terriereiden huonoin puoli on se, että ne tappavat laumastaan sen, joka on loukkaantunut ja heikoin. Tämän olen oppinut kantapään kautta. Useat ihmiset näkevät amerikkääpiöterrierin kivana pikku sylikoirana, ja unohtavat että ne ovat ensisijaisesti terriereitä ja vasta toissijaisesti lemmikkejä. Terrierit kaivavat kuoppia, hyppivät ja kiipeävät korkealle. Jos Sinulla on terrieri, pihasi ei tule koskaan olemaan upea puutarha, mutta näitä koiria on tosi hauska katella. Amerikkääpiöterriereiden kasvattaminen on niin palkitsevaa, että tällaiset pikku jutut kyllä sietää.

Akt:t ovat erittäin herkkiä vaistoamaan omistajansa mielen tilan ja reagoivat siihen välittömästi. Ne oppivat ihmisten tavat ja katselevat telkkaria, pelaavat jalkapalloa tuntikausia, ovat sängyssä päivän, matkustavat autossa kanssasi ja mitä tahansa muuta Sinä vain keksit tehdä. Akt puolustaa omistajaansa ja kotiaan pelottomasti. Joskus kun minulla on aikaa istun sohvalle ja katselen koirieni leikkiä lattialla ja voisin katsella sitä tuntikausia. Amerikkääpiöterrierin jalostaminen on rankkaa työtä mutta sen palkitsee rakkaus, jota koirani minulle osoittavat.

Mikä on rehellinen mielipiteesi SATHY ry:stä?

Toivoisin asuvani Suomessa ja olevani SATHY:n jäsen jotta voisin osallistua niihin kaikkiin hienoihin tapahtumiin joita Te siellä järjestätte! Te olette mukavan kokoinen ryhmä ihmisiä jotka todella rakastavat puhtasrotuisia työkoiria ja Te aidosti viette koira-asiaa eteenpäin hyvässä yhteishengessä. En näe Teissä ns. ”prima donna” mentaliteettia ollenkaan, taikka verenhimoista kilpailuviettä joka on hyvin yleistä näyttelypiireissä tänä päivänä. Toivon että

SATHY jatkaa kasvuaan ja pitää yllä innostusta jonka näen Teidän jäsenissä ja toimihenkilöissä. Teissä on aitoa työkoirahenkeä – tukea, tuotaa ja jalostaa puhtasrotuisia työkoiria jotka ovat terveitä henkisesti ja fyysisesti, jotka on treenattu tekemään työkoirille tarkoitettuja tehtäviä. Tätä teette vaivasta ja rahasta piittaamatta.

Mitä jos joku suomalainen amerikkääpiöterrierin omistaja haluaisi tulla koiransa kanssa USA:han koiranäytelyyn?

Se olisi vällan upeaa! Tervetuloa! Täällä on tosi paljon erilaisia koiratapahtumia kaiken aikaa. Minä autan enemmän kuin mielelläni kaikkia niitä jotka ovat halukkaita tulemaan tänne vierailulle.

Miten parhaiten saisi tietää tulevista tapahtumista USA:ssa?

AKC:lla ja UKC:lla on kaikki tulevat tapahtumat esillä Internetissä osoitteissa www.ukcdogs.com ja www.akc.org. Klikkaa kohtaa ”list of events” (tapahtumalista). Voit myös tilata UKC:n *Bloodlines* lehden tai AKC:n *The Gazette* lehden. Kaikki tulevat tapahtumat kerrotaan näissä lehdissä.

Viimeinen kysymys: jos voisit kääntää kelloa taaksepäin, haluaisitko muuttaa jotain?

Jos todella voisin muuttaa jotain, niin ottaisin omasta neuvostani vaarin ja opiskelisin kaiken mahdollisen amerikkääpiöterrierirodusta ennen kuin ryhtyisin kasvattamaan niitä. Jotenkin minä alun pitäen vain ryhdyin kasvattamaan niitä, koska rakastin rotua. Suurimman osan tiedoistani olen saanut yrityksen ja erehdyksen kautta. Ainoa huono puoli tässä vaihtoehdossa olisi se, että sitten en tulisi omistamaan niitä kaikkia ihania koiria, joiden kanssa aloitin tätä kennel-puuhaa ja joiden kautta tosiaan opin ja tulin sellaiseksi kasvattajaksi kuin olen tänä päivänä. Ehkä on siis kuitenkin hyvä asia, että emme voi palata ajassa taaksepäin ja enää muuttaa asioita!

Pitti muorin tarinat

Mallia hevosista!

Istuimme lauantaina tappamme mukaan viattomina puistossa, koirani ja minä, kun ohitse kulki isä, joka synkein ilmein valisti jälkikasvuun: "Tuo on sellainen tappajakoira." Vähän olin yllätynyt, olin vielä vasiten pukenut pikkuruisen pitbullini sen herkkää luonnetta mielestäni hyvin kuvaavaan ruusukuviiseen kaulapantaan – jokaisen muotitietoisien tappajakoiran ehdoton valinta tänä syksynä. Kaulapantaan olin pukenut koiran siksi, että halusin sen näyttävän hyvältä kun vein sen katsomaan työhevösnäytöstä. Kyllä. Ajattelin, että koiralle olisi opettavaista nähdä miten nuo isot eläimet vetävät kuormaa ilman houkuttelua porkkanalla tahi uhkailua leikkelepaketilla. Ihmisen ja eläimen saumatonta yhteistyötä. No, painoon suhteutettuna hevoset vetivät näytöksessä kuormaa, joka olisi kait vastannut sitä, että koirani vetää tyhjiä kärryjä joilla on hiekkakanisteri tms., mutta periaate oli tärkein. Saumatonta yhteistyötä. Niinpä tosiaan.

Juhlava tunnelma latistui sillä hetkellä, kun työhevosen ohjastaja putosi reestä ja hölkkäsi sitten pölypilvessä tavoittaakseen valtoimenaan kirmaavan ajokkinsa. En viitsinyt vilkaista sivulle nähdäkseni virnuiliko koira... Kotimatalla tapasimme toisen perheen, jonka isä kommentoi pittiäni: Katsokaa, lapset, tuossa on samanlainen koira kuin Hanna-tädillä. Bokseri.

Elämä saattaa olla kovaa, mutta onneksi usein myös hyvin, hyvin hauskaa.

Fiksu ihminen

Sanon kyllä suoraan, että fiksu ihminen EI ottaisi pittiä. Ei voi ikinä osallistua

koirapuiston haravointitalkoisiin tai Rajasaaren pikkujouluihin – sanalla sanoen (tai parilla): sitä jää kerrassaan onnellisten koiraseurapiirien ulkopuolelle, mikä hirvittävä vahinko, totta tosiaan, päätyy hylkiöksi, joka yön pimeydessä kaulukset pystyssä hiippailee pitkin sivukatuja koiransa kanssa, ja jota kilttien, sosiaalisten koirien omistajat katselevat syvän epäluulon vallassa ja tuntevat ylemmyyttä kun ovat osanneet kouluttaa OMAN koiransa niin hyvin, että se tulee toimeen kaikkien kanssa... Hohhoijaa. Ei vaihes. Pelkkä ajatus koirapuiston haravointitalkoista aiheuttaa minulle suurta stressiä ja kukaties allergisen reaktion.

Pitkä kuuma kesä

Lämmintä on piisannut. Meillä on lenkillä aina vesipullo mukana, ja koirapuistomme on varjainen, mutta mitä se auttaa, jos ilman lämpötila lähentelee 30 astetta. Aika pelottava juttu kävi eilen, kun meidän Nuppu jahtasi autoja, useamman peräjälkeen, ja alkoi sitten hoiperrella kuin olisi ollut oikeissa pyörtyä tai jotain. Ensimmäinen ajatus oli tietenkin, että sen sydän pettää NYT, mutta onneksi kohtaus meni sitten nopeasti ohi. Ei sinertävää kieltä, ei hengenahdistusta, ja seuraavaksi koira lähti jahtaamaan oravaa. Otin kuitenkin sen remmiin ja vein puistosta pois – juolahti mieleen, että onhan se kuitenkin pitbulli, ehkä se ei itse tajua lopettaa. En tiedä. Inhottava tilanne kuitenkin. Koira on nyt jo kuitenkin ihan ennallaan, ruokahalua myöten, että ei hätää mitään, luulisin.

Niin ja sitten vielä, ennen tätä kohtausta oli pitbullillani puistossa poikakoirakaveri, ja ohitse meni rouva raahaten perässään setterinarttua – koiran kaula venyi ihmeen pitkäksi ja takaosa pysyi maassa kuin niitattuna, joten kysyin rouvalta haluaisiko setteri tulla puistoon, minä voisin viedä koirani siksi aikaa muualle. Rouva vastasi, että hoida sinä vain omat asiasi... Ystävällinen henkilö. Sillai se helle heikoimmat on jo

kypsyttänyt...

Painajaisia

Näin kauhean painajaisen, missä musta pittiuros puri meidän hauvalta toisen etujalan irti. Ja eräs ystävä neuvoi sitomaan sen paikalleen ilmastointiteipillä, kasvaisi kuulemma kiinni ihan parissa viikossa... Sitten seuraavana yönä näin muuten toisen kauhean painajaisen: parhaat pitbull-kaverini olivat ottaneet koiran, ja kertoivat ylpeinä, että sen isä oli Scarface-kennelistä. Unessakin ihmettelin suuresti miksi menivät ottamaan staffin, huhhuh, vieläkin puistattaa... Outoja unia.

Vielä on nelisen viikkoa aikaa treenata Expoon, saas nähdä miten meidän pitin voimaveto onnistuu, kotioloissa on tajunnut lajin perusteet, hyvä koira. Nyt aion sitoa patukan johonkin kiinni ja katsoa miten koira suhtautuu, kun en minä ole kiskomassa toisessa päässä. Ei niin, että asialla nyt mitään väliä olisi, mutta onhan kiva puuhastella jonkin harrastuksen parissa. Taakanvetoa hiotaan sitten, kun ilmat vähän viilenevät. Voisin oikeastaan pitää sitä varten viikon lomaa syyskuussa... Etiäpäin, sanoi mummo kun lumessa kaatui...

Kisapäivien ostoksia

Ostimme Kisapäiviltä SHOP SATHY:stä erotuskapulan ja luin siitä hienot ohjeet sekä artikkelit. En kertakaikkiaan MALTA olla kommentoimatta tuota erotuskapulajuttua. Jonkinlainen koulutus, demonstraatio tms. olisi todella hyvä ajatus. Itselleni oli jonkin aikaa epäselvää tällainenkin perusasia kuin että mihin kohtaan koiran suuhun pitäisi kapulaa yrittää tunkea... Tai kun se pitelee ystävänsä rottweileria kurkusta maata vasten, entäpä jos olisi kyseessä tositilanne (ei nyt takerruta pikkuasioihin, kuten siihen, että makaisiko rottweiler säyseästi aloillaan pureskeltavana, mutta JOS leikitään, että se on henkitorissaan). No joka tapauksessa, koirani suu on

äärimmillen ammollaan ja täynnä rottweilera – mihin väliin mahtuisi kapula? Sitäpaitsi rotikan kita on IHAN liian lähellä omia käsiä... Entä jos se vapaaksi päästyään hyökkäisi uudelleen, täytyisi kai päästä oma koira taas irti jne. teoreettista pohdiskelua. Ikinähän en ole pitbulliani "tositoimissa" nähnyt, en tiedä miten se silloin käyttäytyisi. Ei ehkä tyytyisi kiskomaan irti pelkkiä karvatuppoja, mene ja tiedä. Meille on muutama kerran äkkiä vilkaisten ihan normaalin ja ystävällisen näköinen koiranulkoiluttaja ehdottanut, että jos annettaisiin koirien selvittää välinsä... Kaikissa tapauksissa se toinen koira on ollut meidän koiraa isompi, joten voi aika hyvin kuvitella millaisen kauniin käsikirjoituksen tämä vastaantulija on mielellään laatinut. Mutta entä jos ei pitilliikimykseni suostuisikaan hänelle kaavailtuun häviäjän rooliin... enkä usko, että hän suostuisi. Vaatii kyllä aika erikoislaatuista mieltä ruveta edes ehdottelemaan moisia älyttömyyksiä täysin tuntemattomalle vastaantulijalle – siis meille. Omituisia otuksia liikuskelee joukossamme.

Koiraystäviä

Olen varmaan kertonut, että pitbullillani on pari rotikkaystävä – no, erehdyin niistä nuoremmalle tarjoamaan palan kuivattua maksaa, ja nyt on elukka ruvennut istumaan edessäni ja tuijottamaan palvovasti anorakin etutaskua. Onhan se oikeastaan aika suloinen, koira siis, vaikkei millään muotoa rodultaan suosikkilistani kärjessä.

Voimailuohjeita

Kävin lueskelemassa parilta nettisivulta kuntoutusohjelmia työkoirille, pah, pitäköt hormoninsa, mutta kävelyä, ketjujen vetoa ja koirapainia harrastamme me, minkä lisäksi koirani saa syödäkseen korkealaatuisia, proteiinipitoista ravintoa. Toisaalta tajusin jälleen kerran miten valovuosien päässä on pitbullini elämä lemmikkinä ja pullakoirona todellisen sporttikoiran elämästä – ja kysymys elää millainen olisi

pittini jos se olisi enemmän työkäytössä... No, tässä vaiheessa kukaties koiranputkien kasvualustana, hahhah, tai sitten ei. Asia, jota emme koskaan saa tietää. Emmekä edes välitä, oikeastaan. Pitbullini on paras!

Asenteenmuutoksia

Vaan on meidän koirasta tullut oikea rähisijä, täytyy Expossa pysytellä vähän sivummalla (ainakin tietyistä nartuista), ettei mahdollisille kiinnostuneille ulkopuolisille synny ihan kauheaa kuvaa työkoirista – ja meidän hauveliini on kotioloissa niin hiljainen ja lempeä. Tai, kuten äitini sanoo, pieni löttönenä... Melkoinen asenteenmuutos, aluksi hän ilmoitti ettei halua olla missään tekemisissä pitbullin, sellaisen kauhean koiran, kanssa. Nyt sitten kysellään koska löttönenä tulee taas kylään, pyh.

Entäs itse pittimuori?

No, töissä ollaan, äkkiähän tähän taas tottui. Hiukan huolestutti että mites koira, mutta uskokaa tai älkää, se näytti tajuavan missä mennään, teki tavanomaisen aamuisen pissilenkkinsä yrittämättäkään lähteä minnekään pidemmälle (kuten loman aikaan tehtiin).

Asiaa voi auttaa, että koira on vähän aamu-uninen... Sinne se kuitenkin jäi uniaan jatkamaan, ja kohtahan pääsen taas minäkin takaisin kotiin. Pari päivää vielä ja on taas viikonloppu, voi tätä työmoraalin korkeutta. Yksi työkaveri kertoi jossain hevostilailussa nähneensä kaksi pittiiä – suhtauduin uutiseen varsin skeptisesti, mutta kaveri vakuutti, että olivat ne pittejä.

SATHY Exposta

Unohdin kysyä millaisia toimitsijantehtäviä olisi Expossa tarjolla? Jos rupean kyselemään vapaaehtoisia, nääs. Onko esim. jotain pientä ja vaatimatonta, missä itse voisoin olla jollain tavoin avuksi? Tosin huomattava, että jos käy hyvin, olen koko päivän kytkettynä koiraan kuin siamilainen kaksonen... Ja jos en itse kelpaa (helpotuksen huokaus) avustajaksi, niin täytyy näiltä kaverilta. Kaikilla on tietty omat menonsa, voi olla että ei muuten vain kiinnosta, ja pari on tunnettua toheloja jotka voi oitis unohtaa... (Mikäli he joskus lukevat SATHY Uutisia niin mitähän tästäkin seuraa, pelottaa vähän.)

Pupuja

Kerron vielä pupujutun.

Viikonloppuna, kun (yllätys yllätys) olimme koirapuistossa, säikytti joku maastossa samoileva seurue nuoren jäniksen esiin piilopaikastaan. Pupu lähti juoksemaan puiston aidan viertä, ja koira perään. Parikymmentä metriä ne painelivat rinnakkain, eikä meidän koira jäänyt jälkeen yhtään, pikemminkin se oli pään mitan edellä, kun tultiin kohtaan missä aita kääntyy. Pupu jatkoi suoraan, väriseviä pettymyksen vingahduksia päästelevä koira puolestaan aidan ohjaamana katosi pikajunan vauhdilla jonnekin puiston takaosiin. Etsimään jänistään, oletan. Mutta ei pupulla ollut urheilumieltä, se ei näyttänyt enää. Olenkin aina epäillyt, että meidän koira on hyvin nopea. Siihen nähden outoa, että monet koirat leikissä hassuttavat sitä ennen tullen – jonkin aikaa. Rupesin oikein seuraamaan asiaa, ja selitys on, ettei meidän koira toisten koirien kanssa leikkiessään juokse täysillä. Ei läheskään. Ja mitäpä suotta, kun nopeimpienkin koirien on lopulta pysähdyttävä. Aina ja väistämättä. Jopa vinttikoirien, joiden kanssa meidän koira liian suurten maailman-katsomuksellisten erojen johdosta kuitenkin ei enää leiki.

Muita eläviäisiä

Hirvikärpästä sen verran,

että tuttuja ovat. Meillä oli muinoin mökki itäisessä Suomessa, ja olimme varmaan pioneereja tällä hirvikärpäsrintamalla – nythän ne ovat levinneet tasaisesti kautta maan, niin viehättäviä pieniä otuksia. (No siis eivät kyllä ole, todellakaan.) Joo, kyllä ne koiriin tarttuvat. Pitin lyhyestä turkista ne huomaa heti mutta jos on pitkäkarvainen koira, niin viimeiset putoilevat joskus joulun tienoilla, kuolleina ja kuivettuneina. En tiedä pystyvätkö ne elämään koirassa miten pitkään tai purevatko, ehkä joskus. Mitään harmia en niistä kuitenkaan koskaan huomannut ainakaan omille koirilleni olleen. Ai niin, omasta koirastani en ole koskaan löytänyt yhtään, ja punkkejakin tänä kesänä vain kaksi. Teflonpinta?

Loppukaneetti

Vielä opetus: älä koskaan jätä koira kaksistaan motivoitipatukan kanssa. Juuttikankaaseen sen pienet nysähampaat tosin eivät pysty, mutta kädensijana toimivan lenkin voi aina joutessaan nassuttaa palasiksi. Hohhoi. Joutuukohan kovin moni muu ostamaan kerran kuussa koiralleen uuden motivoitipatukan...

AKC kehottaa American Airlinesia harkitsemaan koirarotukohtaisia lentokieltoja

AKC, eli American Kennel Club kehottaa American Airlines -lentoyhtiötä harkitsemaan uudemman kerran heidän uutta kieltoaan olla lennättämättä tiettyjä koirarotuja. Näitä rotuja ovat rottweiler, dobermanni, amerikanstaffordshirenterrieri, bullterrieri, amerikanpitbullterrieri ja mikä tahansa monirotuinen koira jossa on yhtä tai useampaa em. roduista. AKC on sitä mieltä, että tämä uusi kielto on täysin turha, sillä ei ole olemassa ns. vaarallisia koirarotuja. On olemassa ainoastaan vastuuntunnonomia koiranomistajia ja näillä ihmisillä saattaa olla minkärotuinen koira tahansa.

Maailmalla, kuten Suomesakin, ollaan yleisesti sitä mieltä, että ei ole olemassa tiettyä fenotyyppiä vaarallista koirasta. Lisäksi yleisesti koirasiantuntijoiden keskuudessa ollaan sitä mieltä, että aggressiivinen tai vaarallinen koira on yksilötason ongelma, ei koirarotukohtainen. Juuri tästä syystä ei mikään lentoyhtiö tai muukaan instituutio pysty estämään mahdollisia koirien aiheuttamia vaaratilanteita kieltämällä tiettyjen rotujen paikallaolon.

Pelkästään AKC ei työskentele voimakkaasti koirarotukohtaisia lakeja vastaan, vaan mukana on mm. American Veterinary Medical Association,

National Animal Control Association, National Animal Interest Alliance ja American Society for the Prevention of Cruelty to Animals.

AKC edelleen on sitä mieltä, että jos American Airlines välttämättä haluaa tehdä joitain säädöksiä, niin niiden tulisi olla koirakohtaisia liittyen koiran luonnetestaukseen tms.

eikä suinkaan koirarotukohtaisia, yleispäteviä sääntöjä.

Nekku-akt:n ensimmäinen viikko Suomessa

Sunnuntai 21. 7.

Tänään oli vihdoinkin se päivä, jota minä ja perheeni oltiin odottaneet pitkään ja hartaasti. Suomen kamaralle laskeutui nimittäin uusi perheenjäsenemme, amerikankääpiöterrieri Nekku, hienommalta nimeltään Small Wonder of Phoenix. On jo

vuosi siitä, kun ihastuin rotuun luettuani siitä Lemmikit&Eläinmaailma-lehden artikkelista, ja nyt haaveesta tulisi totta. Lentokentällä jouduimme odottelemaan jonkin aikaan, kun rahtipapereiden kanssa oli vähän ongelmia. Koira kuitenkin saatiin lopulta ulos tullista, ja koitti jännittävä hetki, kun näimme koiramme ensi kerran livenä.

Olimme tietenkin aivan myytyjä, niin suloinen tuo pikkuneiti oli. Nekku itse oli aluksi peloissaan, mutta pelko meni ohi, kun se pääsi läheiselle ruohikolle jaloittelemaan. Tulokasta tietysti ihasteltiin ja kuvattiin, ennen kuin lähdimme kotimatalle, jonka ajan pentu oli unten mailla.

Kotiin päästyämme oli edessä Nekun esittely kääpiöpinserillemme Otolle. Koska mitään ei haluttu jättää sattuman varaan, annoimme koirien tervehtiä toisiaan puolueettomalla maaperällä, minkä virkaa sai toimittaa liikuntahallin piha. Saatoimme huokaista helpotuksesta, kun näimme koirien leikkivän keskenään. Pahin oli ohi.

Otto oli silminnähdessä hämmästynyt huomattessaan

pennun aikovan jäädä yöksi taloon. Se istui illalla tuntikaupalla valvomassa pennun unta, käyden vähän väliä nuuskimassa ja nuolemassa ja oli salamana paikalla, jos pikkuinen vähän vinkaisi. Se oli ilmeisesti päättänyt ottaa isän roolin. Hyvä niin.

Maanantai 22. 7.

Tänä aamuna jouduin nousemaan ylös sängystä jo viiden aikaan, kun pikkuinen alkoi itkeä. Siinä sitten istuin silmät ristissä lattialla pitämässä arvon neidille seuraa, kun muut talossa vetelivät tyytyväisinä sikeitä. Edes Otto ei vaivautunut pentua hoivaamaan, käänsi vain kylkeään. Mutta mitäpä en tekisi koirani hyväksi? Siitä jatkettiin mihin eilen jäitiin: tutustumista, leikkiä ja paikkojen tutkimista. Nekku päätti kokeilla purukalustoaan myös makuuhuoneen tapettiin sekä kaappiin, josta Otto jo on hyvää esimerkkiä osoittaen nakertanut pois varsin kunnioitettavan kokoisen palan lastulevyä. Uusia asioita kohtaan pentu on vielä vähän epävarma, mutta toivottavasti saa ajan myötä lisää rohkeutta. Ruoka maistuu pikkuiselle ja se osaa myös käydä sanomalehtien päällä tarpeillaan.

Tiistai 23. 7.

Nekun ja Oton leikit tuntuvat käyvän yhä villimmiksi. Ne ajavat välillä toisiaan takaa ja toisinaan mittelevät voimiaan painissa. Pieni Nekku on tietenkin rähmällään tuon tuosta. Keskinäistä kateutta taitaa kuitenkin olla vähän ilmassa koirien välillä, mitä tulee luhin ja muihin herkkuihin: vaikka molemmilla olisi jyrstävänä samanlainen luu, näyttää toisen luu herkullisemmalta ja se pitää tietysti yrittää varastaa. Nekun menetelmä tähän tehtävään on yliveräinen Ottoon verrattuna: nähdessään sillä luun se pyrkii ryömien hivuttautumaan lähemmäksi ja sitten haukahtaa hentoisella äänellään pari kertaa (minkä

merkitys on meille kaksijalkaisille tuntematon). Pian se pihistää herkun Oton suusta ja rynnistää karkuun. Otto parka ei ymmärrä, miten tässä taas näin kävi. Ihailtavalla kärsivällisyydellä se sietää röyhkeän kakaran tempaukset.

Keskiviikko 24. 7.

Nekun kanssa jatkettiin pihapiiriin tutustumista. Se saa pihalla aina hepulikohtauksia, juosten ympäri pihaa kuin järkikultansa menettäneenä. Autot ja muut hirvitykset vähän pelottavat, mutta makupalojen voimalla Nekku on alkanut tottua niihinkin. Isoveli kävi tyttöystävänsä kanssa katsomassa uutta vauvaa, ja tietenkin neiti hurmasi heidätkin kohelluksellaan. Se tietää, että maailma pyörii sen ympärillä?

Torstai 25. 7.

Tänään Nekulla oli jännittävä päivä, kun se käytiin rokotuttamassa eläinlääkäriässä. Vähän pelotti, mutta urheasti pikkuinen kesti pelottavan näköisen sedän tutkimukset ja piikin. Kaikki oli kunnossa. Sitten olikin edessä reissu kesämökille. Siellä katsoimme olevan turvallista päästää pennun pihalle vapaaksi, kun autoja ei mennyt kovin läheltä. Pentu ei mennytkään kauas viereltämme. Oton johdolla se tutustui uuteen paikkaan. Saunaakin käytiin ihmettelemässä, mutta ei kai Nekku jenkkinä sellaisesta mitään ymmärtänyt. Makkarasta kylläkin.

Perjantai 26. 7.

Tänään sattui pikku onnettomuus, kun Nekku ollessaan vedenrantaan tutustumassa luisui kalliolta veteen. Onneksi vesi oli lämmintä ja koira osasi uida. Se poimittiin vedestä ja ei muuta kuin sisälle kuivatteluun. Eipä tainnut pentu pahemmin säikähtää pikku uimareissuaan, pian riehuttiin jo entiseen malliin.

Lauantai 27. 7.

Nautimme koirien kanssa kauniista ilmoista rentoutuen auringossa ja syöden jäätelöä. Käytiin myös poimimassa läheisestä metsiköstä mustikoita. Nekku ei niistä piitannut, Otto sen sijaan napsi marjoja suoraan varvuista kuin vanha tekijä. Välillä koirat ottivat pari painimatsia. Nekku taitaa olla pääsemässä niskan päälle.

Sunnuntai 28. 7.

Tänään ajettiin mökiltä takaisin kotiin. Päätin käydä Nekun kanssa katsomassa kaupungin keskustaa, ihan vain sosiaalistamismielessä. Ihmettelimme liikennettä ja ihmisiä, ja kävipä joku ystävällinen sielu pentua tervehtimässäkin. Nekku käyttäytyi rauhallisesti, vaikka vähän aristelikin outoja asioita. Olen muuten huomannut, että Nekku ottaa joka asiassa Otosta mallia: kun Otto antaa pusun, on siinä pian toinenkin kieli kasvoja nuolemassa. Kun Otto nuuskii jotakin, täytyy Nekunkin ottaa selvää, mikä siinä oikein kiinnostaa. Ja niin edelleen. Otto taitaa vielä opettaa pennulle monta hauskaa tapaa? Mutta eipä niistä tässä sen enempää. Heh heh.

Nyt on sitten viikko vietetty yhdessä Nekun kanssa, ja täytyy sanoa, että pentu on kyllä hurmannut kaikki ja vallannut paikkansa sohvalla ja sydämissämme. Se on myös täyttänyt odotuksemme paremmin kuin hyvin. Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin.

